

[Alfred Hansen]

som har levet på det, vi kan kalde traditionel vis«.

Ministeren sagde videre: »Vil man, om jeg så må sige, på egen risiko meddele sine kunder, at man forhandler æg, som stammer fra landhøns, er der intet til hinder derfor ...«.

Det må betragtes som utidig indblanding fra EFs side, hvis ikke Danmark frit kan give den forbrugeroplysning, som vi måtte ønske. Derfor bør regeringen modsætte sig EF-Kommissionens krav.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

I besvarelse af det stillede spørgsmål kan jeg indledningsvis oplyse, at det er rigtigt, at Kommissionen som svar på dansk forespørgsel har meddelt, at det er Kommissionens opfattelse, at medlemsstaterne efter vedtagelse af forordning 2772/75 om handelsnormer for æg ikke længere har beføjelse til at gennemføre egne ordninger for mærkning af æg, og at dette forbud også gælder mærkning af ægemballage med ordene »skrabeæg«, »naturæg« el. lign. Det er i den nævnte forordning fastsat, hvilke oplysninger der skal findes på detailemballage for æg, og det siges udtrykkeligt, at supplerende mærkning ikke kan anvendes. Kommissionens svar er dog ikke helt afvisende, idet man antyder, at betegnelser som »skrabeæg« måske kan anvendes som en del af et varemærke, idet det ikke direkte refererer til kvalitet eller friskhed.

Bl. a. under hensyn hertil vil overvejelserne i denne sag fortsætte i den kommende tid, og landbrugsministeriet har indkaldt repræsentanter for såvel erhvervsorganisationer som forbrugerinteresser til et møde om dette spørgsmål den 15. februar 1980.

Alfred Hansen (DR):

Jeg siger tak til ministeren for svaret og for de oplysninger, som var i svaret. Jeg kan forstå, at landbrugsministeren og jeg er enige om, at EF-Kommissionens krav går på, at vi skal begrænse vores forbrugerdeklarationer.

Jeg synes sådan set, at man godt kunne have fået et klarere svar fra ministeren, for her drejer det sig om, hvorvidt ministeren og dermed regeringen agter at følge EF-Kommissionens krav eller man agter at modsætte sig det. Det lyder jo meget tilforladeligt, at man nu indkalder til et møde, og at der er forskellige oplysninger vedrørende denne

sag, som man ønsker yderligere belyst. Men det står altså tilbage, om man i Danmark skal lade sig dirigere af EF med hensyn til, under hvilken form og på hvilken måde man ønsker at sælge æg.

For knap et år siden vedtog folketinget, at man skulle give tilladelse til at holde burhøns, og derfor blev det aktuelt at få oplyst, om de producenter, som fortsat ville være mere dyrevenlige end de producenter, som agter at benytte sig af loven om burhøns, kunne få lov til at sælge deres æg. Jeg stillede et spørgsmål herom og fik svar den 23. maj 1979 her i tinget af den daværende justitsminister. På mit spørgsmål om, hvorvidt ministeren ville sikre, at det bliver muligt for forbrugerne at orientere sig om, hvilke æg der kommer fra burhøns, fik jeg dette, synes jeg, positive og opmuntrende svar – det står i Folketingstidende 1978-79, sp. 11470-72:

»... jeg vil gerne sige, at der vel intet er til hinder for, at en privat forhandler, hvis man ønsker det, for egen risiko oplyser sine kunder om, at de æg, man sælger, ikke kommer fra høns i æglægningsbure, men fra høns, som har levet på det, vi kan kalde traditionel vis.«

Da jeg ønskede at få svaret yderligere præciseret, fik jeg dette supplerende svar fra ministeren:

»Vil man, om jeg så må sige, på egen risiko meddele sine kunder, at man forhandler æg, som stammer fra landhøns, er der intet til hinder derfor ...«.

Dette er jo netop, hvad der er sket. Man har ønsket fra FDBs side at oplyse kunderne om, at de æg, der var til salg, ikke var burhønsæg. Jeg vil gerne spørge ministeren, om der er noget til hinder for, at man kan give forskellige farver til æggebakkerne, sådan at man f. eks. kunne sige, at gule æggebakker er til burhønsæg, og at grønne æggebakker ikke er til burhønsæg.

Landbrugsministeren (Poul Dalsager):

Af hensyn til den frihandel, som jeg tror at hr. Alfred Hansen og jeg er fælles om at ønske for varer over grænserne, har man fastsat nogle bestemmelser om, hvordan forskellige varer skal være mærket. Man har ikke på det tidspunkt, hvor denne forordning er vedtaget, tænkt på den situation, som her er opstået, og som formentlig kun er opstået, fordi man fra dansk side har spurgt Kom-